

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ
Μαξίμου, περὶ τῶν πραγθέντων ἐν τῇ πρώτῃ
αὐτοῦ ἔξοριᾳ, ἣτοι ἐν Βιζύῃ κτλ. 136—172.

Τοῦ ἀγίου Παπολύτου ἐπισκόπου Πόρτου, ἦγουν
τοῦ λιμένος Ρώμης, καὶ μάρτυρος τῆς ἀληθείας.
180—188.

Οἱ ὑπὲρ τῆς ὁρθοδοξίας κατ' αὐτοῦ διωγμοὶ ὑπὸ^{τῶν τότε αἵρετικῶν} λατινιστοῦ. 193.

Κατὰ Κωνσταντινουπόλιτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου, στηλιτευτικὸν ὑπό τινος μοναχοῦ, ἐκ καρδίας ἀγανακτούσης συγγραφέν. 201—205.

Τὰ ἀφορῶντα τὸν ἄγιον Μαξίμου ἐκ τε τοῦ Ὡρολογίου καὶ τοῦ Μηναίου. Ιανουαρίου καί καὶ Αὔγουστου ιγ'. ἢτοι ἀκολουθίαι. 205—221.

Ημερατηρίσεις περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου Μαξίμου· λατινιστοῦ. 221—224.

Μαξίμου ταπεινοῦ μοναχοῦ πρὸς
Θαλάσσιον τὸν ὄσιώτατον πρεσβύτερον καὶ ἡγούμενον περὶ^{διαφόρων ἀπόρων τῆς θείας Γραφῆς εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις ΞΕ.} 241—785.

Τῷ ὄσιωτάτῳ φίδιού τοῦ Θεοῦ, χωρίῳ Θαλασσίῳ πρεσβύτερῳ καὶ ἡγουμένῳ, Μαξίμος ταπεινὸς μονάζων, χαίρειν. 244.

Ηρόλογος τῶν παρακειμένων τοῖς μετωπίοις σχολίων. 261.

Ἐκ τῶν Φωτίου περὶ τοῦ ἀγίου Μαξίμου. 268.

Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις μετὰ^{καὶ σχολίων.}

Α'. Τὰ πάθη αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ κακά, ἢ παρὰ τὴν χρῆσιν κακά; Δέγω δὲ ἡδονὴν καὶ λύπην, ἐπιθυμίαν καὶ φόβον, καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα. 269.

Β'. Εἰ πάντα τὰ εἰδη τὰ συμπληροῦντα τὸν κόσμον ἐν ἔξι ἡμέραις ὁ Δημιουργὸς ἐποίησε, τί μετὰ ταῦτα ὁ Πατήρ ἐργάζεται; "Εὕη γάρ ὁ Κύριος" «Ο Πατήρ μου ἔως ἅρτι ἐργάζεται, καγὼ ἐργάζομαι». Μήτι ἄρα τῶν ἀπαξ γεγονότων εἰδῶν συντήρησιν λέγει; 269.

Γ'. Τίς ἐστι, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὃ ἐν πόλει τὸ κεράμιον θαστάζων τοῦ ὄδατος, φίοις ὑπὸ

Χριστοῦ πεμπόμενοι μαθηταὶ ἀπαντῶσι, καὶ κελεύονται ἀκολουθεῖν; Τίς τε ὁ οἰκοδεσπότης; Πῶς καὶ διὰ τί παρὰ τοῖς εὐαγγελισταῖς σιωπᾶται τὸ ὄνομα; Καὶ τί τὸ ἀνώγεων τὸ μέγα καὶ ἐστρωμένον, ἐνῷ τὸ φρικτὸν τοῦ Θεοῦ δείπνου τελεῖται μυστήριον; 272.

Δ'. Περὶ τοῦ μὴ κτήσασθαι δύο χιτῶνας. 276.

Ε'. Τίς ἡ κατηραμένη γῆ ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ Ἀδάμ; κτλ. 277.

Ϛ'. Πῶς· «Ο γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἀμαρτίαν οὐ ποιεῖ»; 280.

Ζ'. Πῶς οἱ νεκροὶ σαρκὶ κρίνονται; 284.

Η'. Πῶς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί; πῶς καὶ φῶς αὐτὸς λέγεται, καὶ ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, ὃς ἄλλος ἐν ἄλλῳ; 284.

Θ'. Πῶς· «Νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν; εἰτα, «Τὸ γάρ Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ»;» 285.

Ι'. Πῶς οὐκ ἐστιν ὑπτέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν; 288.

ΙΑ'. Τίνες οἱ ἀτίτοι δεσμοί, καὶ τίς ὁ ζόφος; κτλ. 292.

ΙΒ'. Τίς ὁ ἀπὸ σαρκὸς ἐσπιλωμένος χιτῶν; 293.

ΙΓ'. Τίς ἐστι, «Τὰ γάρ ἀφθαρτόν σου Πνεῦμά ἐσιν ἐν πᾶσιν»; κτλ. 293.

ΙΔ'. Τί ἐστι σέβας, καὶ τί ἐστι λατρεία; 296.

ΙΕ'. Τί ἐστι, «Τὸ γάρ ἀφθαρτόν σου Πνεῦμά ἐσιν ἐν πᾶσιν»; 297.

ΙΓ'. Τίς ὁ χωνευτὸς μόσχος; κτλ. 300.

ΙΖ'. Διὰ τί ὁ ἄγγελος ἀποκτεῖναι ἐζήτει τὸ παιδίον; κτλ., 304.

ΙΗ'. Εἰ οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται, κατὰ τὸν ἀπόστολον, πῶς πάλιν λέγει· «Οσοι ἐν νόμῳ δικαιουόντε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε;» 305.

ΙΘ'. Τί ἐστιν· «Οσοι ἀνόμως ημαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολούνται; κτλ.» 308.

Κ'. Τίς ἡ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ παραλόγως, δῖον τὸ φαινόμενον, ξηρανθεῖσα συκῆ; κτλ. 308.

ΚΑ'. Τί ἐστιν, «Απεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας»; καὶ τὰ ἔξη;

ΚΒ'. Εἰ ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις δεῖξει τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ὁ Θεὸς, πῶς εἰς ἡμᾶς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν; 317.

ΚΓ'. Πῶς· «Καὶ δώσει αὐτῷ ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ιακώβος αἰῶνας»; 325.

